

selv har stillet Forslag om, saa at dets Formand ved Slutningsmødet kunde henvisse til, at det havde udført et meget godt og betydeligt Arbejde, havde afsluttet sit Arbejde og nu med Tilfredshed kunde se tilbage paa sin Gerning. Er det dog virkelig ikke en smukkere Maade for et saadant Udvalg at afgaa ved Døden paa end atter at kaldes til Live og saa sidde uden at have noget at bestille? Og hvad skulde det have at bestille?

Jeg skal ikke gentage — jeg tror, jeg nævnte noget af det i Gaar — den Række Forslag, som Udvalget har behandlet. Det ærede Medlem henviste til, at det var ikke blot Forfatningsforslaget, der var henviset til Udvalget, men at Loven om det kirkelige Udvalg udtaler: „Foruden den nævnte Opgave skal Udvalget saavel drøfte de Forslag, som maatte blive forelagt det af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, som være berettiget til selv at fremkomme med Forslag, som det maatte anse for egnede til at tilvejebringe en tilfredsstillende Ordning af folkekirkelige Forhold“. Javel, og nu har det kirkelige Udvalg siddet siden 1903. Ministeriet har forelagt det til Behandling og Betænkning de Forslag, som det maatte ønske at faa drøftet. Udvalget har selv fremsat de Forslag, som det har ønsket at tage op, og det er mig ikke bekendt, og der er intet som helst fremkommet fra det kirkelige Udvalg om, at det i Virkeligheden havde endnu nogle Forslag i Baghaanden, som det kunde have ønsket at tage til Behandling, hvis Tiden havde været dertil. Intet som helst er derom antydet i det kirkelige Udvalg under dets Slutningsmøde. Skulde det kirkelige Udvalg sammenkaldes paa ny, maatte man ligefrem sidde og spekulere over, om man dog ikke kunde finde et eller andet Emne, som man nu kunde give Udvalget til Behandling.

Men, sagde saa det ærede Medlem, Loven om Menighedsraad viser, at der fra Menighedsraadens Side kan fremkomme Arbejdsstof for det kirkelige Udvalg, idet Loven henviser til, at Menighedsraadene kunne indgive Ansøgninger til det kirkelige Udvalg. Ja, de kunne indgive saadanne Andragender, men det vil sige — thi det kirkelige Udvalg har ingen autoritativ eller administrativ Afgørelsesmyndighed —, at Menighedsraadene kunne bede det kirkelige Udvalg optage denne eller hin Sag til Overvejelse sammen med det Forslag, under hvilket det vedkommende Punkt hører hjemme, og i det kirkelige

Udvalgs Levetid, altsaa fra 1903 og indtil det er sluttet, er der fra Menighedsraadene indkommet saadanne 4 Ansøgninger. Menighedsraadet i N. Nissum har andraget om Bortfald af Kirkestævnebekendtgørelse i kommunale og mere private Sager. Menighedsraadet i Faarevejle har andraget om Afskaffelse af Store Bededag og Indførelse af en Reformationsfest. Menighedsraadet for Østervold Sogn her i Byen har andraget om, at Trosbekendelsen maatte blive messet, og Menighedsraadene for Odense have andraget om, at der maatte gives Menighedsraadene Indflydelse paa Valg af Klokkere, Gravere og lignende Embedsmænd i København og Købstæderne. Disse 4 forskellige Andragender ere altsaa af det kirkelige Udvalg, ganske som naar Tinget her modtager Andragender, henviste til de forskellige Underudvalg, der have været nedsatte til Behandling af de Sager, hvorunder disse Spørgsmaal rettest hørte hjemme. Det er altsaa det Arbejdsstof, der i de forløbne Aar er fremkommet fra Menighedsraadene, og naar der henvises til, at i Ansøgninger, der kunne indkomme fra Menighedsraadene, har det kirkelige Udvalg et stadig flydende Arbejdsstof, tyder det nævnte ikke paa, at de vilde give et kommende kirkeligt Udvalg stort at bestille. Jeg savner derfor vedblivende en Paavisning af, af hvilken Grund det kirkelige Udvalg skulde forlænges og sættes i Stand til paa ny at holde Møde, efter at begge Parter, baade det kirkelige Udvalg og Ministeriet, have været enige om, at nu har det kirkelige Udvalg afsluttet sit Arbejde med Hensyn til Kirkeforfatningssagen o. s. v., og dernæst med Hensyn til de Forslag, som man i Ministeriet i den forløbne Tid har ønsket at forelægge det til Betænkning. Jeg savner vedblivende en Paavisning af, hvad det kirkelige Udvalg skulde bestille, eller hvilken Forbindelse der i Virkeligheden er mellem de to Ting: at Menighedsraadene faa Lejlighed til at fortsætte deres daglige Arbejde som hidtil, og at det kirkelige Udvalg nu skulde kaldes til Live for at udføre et Arbejde — ingen har kunnet paavise, hvori skulde bestaa.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.